

Tilvirkninger paa Frihavnen. Det er en Vej, man maatte gaa. Hvorledes den Undtagelse skal anvendes, er specificeret i Kontrakten eller Tilbudet, der foreligger fra Landmandsbanken, og det er ganske simpelt tre Industrier, der undtages. Og det er ikke tilfældigt eller overlagt, at der staar „saalænge den nuværende Toldlov gælder.“ Saaledes skal det lyde. Hovedsætningen er nemlig den, at Forholdet mellem Frihavnen og Indlandet ordnes i Henhold til den gældende Toldlov uden Undtagelse, men saalænge det nuværende Forhold er, saalænge man ikke har haft særlig Bejlighed til ved en Toldlovs Vedtagelse at have for Øie, at der kan være noget at iagttage, saalænge maa man gøre visse Undtagelser, og nu har man nævnt særlig i Forslaget de Undtagelser, som her skal gælde; det følger af sig selv, at Redaktionen af disse Forhold er i Indenrigsministerens, men Finansministerens. Jeg haaber altsaa, at det vil anerkendes, at det Forhold, der gav Anledning til saa megen Tvivl i Fjor, er klar. Det andet Forhold, man ogsaa med Føje kunde ønske klar, er Forholdet med Aktieselskabet. Jeg indrømmer, at i Fjor troede jeg ikke at kunne opnaa Tilbud fra et Selskab om at overtage Frihavnen, forinden jeg kunde sige nogenlunde sikkert til det Selskab: Man kan faae en Frihavn. Det er nemlig ret naturligt, at de, der skulle gaa ind med saa store Øre i en Frihavn, sige til vedkommende Minister: Men kan Du skaffe en Frihavn, det ønske vi nok at vide, inden vi gaa ind i det. Og naar Tilbudet er af 3die November, saa ligger ikke deri, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 7de Valgkreds synes at mene, at Forhandlingerne skulde være førte paa et meget seet Stadium. Nej, Forhandlingerne begyndte meget tidligt i Foraaret, men det er ikke let at faa slikt ordnet og formuleret, og da der efterhaanden skete temmelig betydelige Forandringer, efterat jeg havde modtaget Sagen tilbage fra Kjøbenhavn's Havneraad, for hvilket det er baade en Ret og en Pligt at behandle denne Sag i alle Enteltheder, maatte jeg endnu ønske ikke saa ganske saa Forandringer i Tilbudet fra Landmandsbanken. Disse Ændringer gik Landmandsbanken i alt væsentligt ind paa, undtagen en enkelt, der er omtalt i Motiverne, og altsaa omtrent samtidig med, at Havneraadet havde behandlet

Sagen til Ende, var jeg i Stand til at faa en endelig Overenskomst om Driften af Kjøbenhavns Frihavn med Landmandsbanken. Det var mig meget om at gøre at faa den. Jeg ved meget godt, at det ikke er Kjøbenhavns Købmænd, saaledes som det var den oprindelige Tanke fra Handelsstandens Side, men naar en Bankinstitution, som jo alligevel staar Børsen og Handelsstanden nær, og er af en saadan Betydning som Landmandsbanken, paatager sig Garantien for, at Sagen skal komme til at gaa ved Dannelsen af et Aktieselskab paa Vilkkaar, som jeg ikke kan andet end finde passende, saa mener jeg, at alt, hvad man med Føje kunde kræve, er opfyldt. Ogsaa Særbanespørgsmaalet har naturligvis været Genstand for Overvejelse saavel som Moleforholdene og Beshyttelsesforholdene ved Frihavnen. Naar Særbaneanlægget er blevet modificeret ved Udeladelse af Godshallen, saa vide andre Medlemmer jo meget vel, at Landstinget udstemte hele Stationen af Frihavnen. Jeg har vist den Smødeforretning at udelade Godshallen her, men jeg har ikke kunnet vise den Smødeforretning at udelade Sporene. Jeg mener nemlig, at Godshallen kan man en Gang i Tiden saa føjet til, hvis man trænger til den, men Sporene kunne absolut ikke undværes. Det samme er Tilfælde med den østre Mole, som ærede Medlemmer meget godt erindre var det, der gav Anledning til en meget betydelig Forhandling, og de erindre meget godt, at Landstinget vedtog, at den østre Mole og dermed hele Frihavnen skulde rykkes helt ind. Det var naturligvis ikke umuligt at gøre dette, men det vilde have medført aldeles urimelige Ekspropriationsomkostninger. Det vilde have medført et meget væsentligt Anlæg af Stationen udenfor, navnlig i Henseende til dens Forhold til Østerbro og hvad der til hører, og det kunde ikke tilraades. Aldeles umuligt har det været straks at anlægge den Særbanedæmning, som man tænkte sig benyttet til Personbane, man har ikke kunnet ændre Forholdene anderledes end sket er. Indreeden er imidlertid bleven noget bedre, noget mindre belemtret end hidtil, og baade Teknikerne — i al Fald nogle af dem — og Havneraadet har anset den Veligheden, man nu har givet den østre Mole, for forsvarelig. Jeg har fulgt de Raad, jeg i saa Henseende